

بررسی تاثیر ساختار سرمایه بر ثبات مالی بانک ها

حسین رحیمی^۱، فریبا مهدویانی^۲

۱-عضو هیات علمی دانشگاه علم و هنر یزد

۲-دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علم و هنر یزد

چکیده

در دهه های اخیر ثبات مالی به عنوان یک هدف سیستم اقتصادی، بیش از پیش در سیاست گذاری ها مورد توجه قرار گرفته است. بانک های مرکزی و مؤسسات مالی بسیاری، از جمله صندوق بین المللی پول، بانک جهانی و بانک تسویه بین الملل، گزارش های فراوانی را در زمینه ثبات مالی منتشر کرده و بخش بزرگی از فعالیت های تحقیقاتی خود را به مطالعه در این زمینه اختصاص داده اند. در یک تعریف ساده، ثبات مالی به شرایطی اطلاق می شود که سیستم با شرایط بحرانی مواجه نشده باشد. عوامل متعددی بر ثبات مالی تأثیر گذارند که از مهمترین آن می توان به متغیرهای ساختار سرمایه، (نسبت سرمایه گذاری در سطح بانک، نسبت وام خالص به کل دارایی ها، مجموع بدهی های وام تقسیم بر کل دارایی ها، لگاریتم طبیعی نسبت سرمایه قانونی به کل سرمایه و نسبت سرمایه بانک به دارایی) اشاره کرد. ثبات مالی بر عملکرد مؤسسات مالی و بانکها تأثیر مثبتی دارد و کارایی فعالیت های آنها را ارتقا می دهد. از اینرو در این مقاله هدف این است که به بررسی تاثیر ساختار سرمایه بر ثبات مالی بانک ها پرداخته شود. لذا فرضیه اصلی مبنی بر بررسی تاثیر ساختار سرمایه بر ثبات مالی بانک ها، با استفاده از دو فرضیه فرعی آزمون گردید. داده های پژوهش با استفاده از اطلاعات بانک های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۶ ساله از سال ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۵، ۱۸ بانک انتخاب و بررسی شده است. جهت آزمون فرضیه ها از رگرسیون چند متغیره و روش پنل دیتا استفاده شد. نتایج مطالعه نشان داد نسبت سرمایه گذاری در سطح بانک، نسبت وام خالص به کل دارایی ها، مجموع بدهی های وام تقسیم بر کل دارایی ها بر ثبات مالی بانک ها تاثیر دارد اما متغیرهای لگاریتم طبیعی نسبت سرمایه قانونی به کل سرمایه و نسبت سرمایه بانک به دارایی بر ثبات مالی بانک ها تاثیر ندارد.

کلمات کلیدی: ساختار سرمایه، ثبات مالی بانک ها